

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3068

гр. София, 24.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 145 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВАЛЕРИЯ Р. ДИЕВА

като разгледа докладваното от ВАЛЕРИЯ Р. ДИЕВА Гражданско дело № 20221110137951 по описа за 2022 година

намери следното:

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Предявен е осъдителен иск с правно основание 410, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ за заплащане на сумата от **6376.02 лв.**, представляваща регресно вземане за застрахователно обезщетение, заплатено от ищеца „А.“ по договор за застраховка, обективиран в застрахователна полица № . г., за застраховка на товари по време на превоз, сключен с „Т., за вреди от частична загуба на товар по време на международен автомобилен превоз, организиран от ответника „Г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че между него и „Т. бил сключен договор за имуществена застраховка „Товари по време на превоз“, обективиран в полица № . г. Твърди, че застрахованото дружество било продало на Т. стоки на обща стойност 4002.80 евро – безцветно стъкло (440 плочки), подробно описано във Фактура № ./22.12.2020 г. и опаковъчен лист от 22.12.2020 г. Стоката следвало да бъде доставена до Р. чрез автомобилен превоз, организиран от „Г. при следните условия: дата на натоварване – 22.12.2020 г., товарен адрес: адреса на продавача „Т., с автомобил .. За превоза била издаден фактура № ./30.12.2020 г. Сочи, че във връзка с извършения превоз, било установено, че 330 плочки стъкло са намокрани и 18 плочки стъкло са счупени, като размерът на щетата възлизал на 3260.01 евро (6376.02 лв.) Вина за повредата на товара имал превозвачът „Г., който не бил изпълнил задълженията си за качествено извършване на превоза и пазене на товара, а вредите били нанесени на застрахованото лице – „Т., поради което последното депозирало при ищеца уведомление за щета, във връзка с което му било заплатено застрахователно обезщетение в размер на 6376.02 лв. Според ищцовата страна с плащането на това обезщетение **тя е встъпила в правата на застрахования товародател „Т. срещу**

причинителя на вредата – ответникът превозвач „Г., който отговарял за частичната повреда на товара от момента на приемането му до момента на доставянето. Отбелязва още, че договорът за покупко-продажба на стоки бил сключен при условията на доставка ., при което застраховката е за сметка на изпращача и следва да покрива рисковете за стоките до момента на пристигането им до уговореното местоназначение. Предвид изложеното, моли за уважаване на предявения осъдителен иск.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е **постъпил отговор на исковата молба от „Г., с който искът се оспорва като неоснователен.**

На първо място, относно качеството на „А.“ на застраховател по застрахователен договор, сключен със застрахователна полица № . г. за застраховка на товари по време на превоз със застрахован „Т., сочи, че същото не може да се установи по безспорен начин, доколкото към исковата молба не е представен самият застрахователен договор между застраховател и застрахован с положени подписи на двете страни, а единствено Потвърждение за наличието на горепосочената застрахователна полица, подписано единствено от застрахователя. В същото време ответникът не оспорва твърдението на ищцовото дружество, че в изпълнение на поетото от него застрахователно покритие на 13.10.2021 г. то е заплатило застрахователно обезщетение в размер на 3,260.01 евро на получателя „Т.“ за липса на част от товара, настъпила на 22.12.2022 г. по време на изпълнение на процесния международен автомобилен превоз на товар, в резултат на което се е суброгирал в правата на застрахования срещу превозвача.

Не оспорва, че „Г. е приело да извърши превоза, като със Заявка за транспорт № . г., изпратена по имейл, е превъзложило извършването му на подизпълнител „Х., което също е приело да извърши възложения му международен транспорт. На 22.12.2020 г. превозвачът е отишъл на товарния адрес, след което служители на изпращача са натоварили в ремаркетото подготвената от тях стока и извършването на превоза е започнало. Стаката била доставена на разтоварен адрес на **22.12.2020 г.**, като в .-товарителницата **не са вписани** каквито и да било забележки от страна на получателя относно състоянието на стоката. Получателят е съставил два протокола, в които е посочил следното: „Долната част на 6 блока стъкла (380 броя) е намокрена отдолу нагоре. В ремаркетото няма МОКРО. Товарът е натоварен МОКЪР. Счупеното е в долната част на сглобения профил. Грешка при товаренето“. Счита, че в качеството си на превозвач е изпълнил точно задълженията си по сключения превозен договор и **не носи отговорност** за причинените щети по товара, в подкрепа на което било обстоятелството, че му е заплатено навлото.

Оспорва твърдението на ищцовото дружество, че то било изпълнило всички свои задължения, свързани с международния превоз на товари, а превозвачът бил в неизпълнение на задълженията си за качествено извършване на превоза и пазене на товара. Видно от Транспортна заявка № ., страните не са уговорили, че превозвачът „Г. има задължение да натовари, подреди, укрепи и обезопаси товара на товарен адрес, преди да започне реалното изпълнение на възложения му превоз. Задължението на същия е било **единствено да превози стоката** от товарния адрес до разтоварния адрес, за което е уговорено и

съответното възнаграждение. Освен това не е имало никакви специални изисквания за укрепването на товара, каквато е обичайната практика, ако задължението за укрепване е било вменено на превозвача.

Сочи, че на 22.12.2020 г. в град Търговище превозвачът „Х. е приел товара, предварително опакован, натоварен и подреден в камиона **от изпращача** „Т., като при товарене на стоката не са сочени от изпращача никакви специални изисквания за укрепването на товара, каквато е обичайната практика, ако задължението за укрепване е било вменено на превозвача.

Счита, че липсвали каквито и да е доказателства, че именно действията/ бездействията на превозвача са станали причина за твърдяното увреждане на стоката, като нямало данни кой момент са настъпили щетите и дали това е станало в периода между приемането на стоката за транспорт и доставката ѝ или това е станало преди приемането на стоката или след доставката при разтоварването на стоката. В случай на частично повреждане на стоката ищецът е този, който следва да докаже, че същата е настъпила между приемането и доставянето на стоката. Тези обстоятелства обаче са опровергани от протоколите, съставени от получателя при доставяне на стоката. Следователно е установено, че товарът **е бил мокър при натоварването поради грешка при товаренето**, а в ремаркетото не е имало мокро. Оттук следва, че увреждането не е станало по време на превоза, а **преди започването му**, преди приемането на товара от превозвача. Оттук **отговорен за щетите по процесния товар е изпращачът**, който има задължение да извърши по такъв начин натоварването и подреждането на стоката, че да я защити по време на нормален превоз.

Счита, че е налице е особен риск по смисъла на чл. 17, § 4, б. „в“ от .-Конвенцията, даващ основание превозвачът да бъде освободен от отговорност за настъпилите вреди. Соци, че при твърдение от страна на превозвача за наличие на някой от рисковете по чл. 17, § 4 от .- Конвенцията доказателствената тежест не е за превозвача, а за отсрещната страна, т.е. в настоящия случай ищецът следвало да докаже, че вредите не се дължат на твърдения от превозвача особен риск. Изпращачът е длъжен да осигури такава опаковка на стоката, която да позволи ефективно обезопасяване и укрепване на същата по време на транспортирането и до разтоварвания адрес, като той също така отговаря за натоварването и подреждането на стоката.

Предвид изложеното, оспорва „Г. да носи каквато и да е отговорност спрямо ищеца във връзка с настъпилите по време на превоза вреди. Оспорва и размера на претенцията, като счита същата за недоказана.

Ответникът е отправил искане за конституиране като трето лице-помагач на страната на ответника на дружеството „Х., със седалище и адрес на управление в гр. Т. и е предявил срещу същото обратен иск за сумата от 6376.02 лв., представляваща главница за имуществени вреди при частична загуба на товар по време на международен автомобилен превоз от 22.10.2020 г., организиран от „Г. и превъзложен на „Х., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

С определение от 07.12.2022 г. съдът е конституирал „Х. като трето лице-помагач на

страната на ответника и е приел за съвместно разглеждане предявения евентуален иск.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил **отговор от третото лице – помагач и ответник по обратния иск „Х.**, с който оспорва иска, като счита, че вината за настъпилите щети по превозвания товар била на изпращача /товарача/, а не на превозвача, който е извършил добросъвестно поетия ангажимент за превоза. Моли за отхвърляне на иска и присъждане на сторените разноски.

Разпределение на доказателствената тежест:

По главния иск по чл. 410, ал. 1, т. 1 вр. чл. 419 КЗ в тежест на ищеца е да установи следните правопораждащи факти: валиден договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие неточно изпълнение от превозвача по договор за превоз на товари от 22.12.2020 г., е настъпило конкретното застрахователно събитие – частична загуба на товари – 330 намокрени плочки стъкло и 18 счупени плочки стъкло, поради некачествено извършен превоз и непазене на натоварените стоки по време на превоза, за което застрахователят носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение застрахователят е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди.

В тежест на ответника е да докаже релевираните от него в отговора на исковата молба правоизключващи и правопогасяващи възражения.

По обратния иск по чл. 374 ТЗ вр. чл. 17 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (.) в тежест на ищеца е да докаже сключен с „Х. договор за превъзлагане на превоз на плоско стъкло съгласно заявка за транспорт № . г., настъпили щети на превозвания товар, причинна връзка между щетите и превоза, както и размера на действителните вреди.

В тежест на ответника по обратния иск е да докаже твърдението си за извършен надлежен превоз на товара и релевираното от него възражение, че вината за настъпване на вредите е на изпращача/товарача.

Безспорни в отношенията между страните са следните обстоятелства: че „Т. е възложило на дружеството „Г. превоз на стоки от Р., а именно – безцветно стъкло (440) плочки на обща стойност 4002.80 лв., за което е издадена фактура № ./30.12.2020 г.; че превозът е бил превъзложен за извършване от „Х.; че във връзка с превоза бил повреден част от товара, както и че посоченото представлява покрит застрахователен риск по договор за застраховка, обективиран в застрахователна полица № . г.; че ищецът е заплатил на „Т. сумата от 6376.02 лв. като застрахователно обезщетение по цитирания договор за застраховка.

По доказателствата:

Страните са представили писмени доказателства, които са допустими, относими и необходими и следва да се приемат.

Следва да се даде възможност на ищеца да конкретизира док. искане по чл. 190 ГПК, доколкото, от една страна се изисква представяне на документи в оригинал, каквато необходимост по делото няма, а от друга – част от документите не са надлежно индивидуализирани, поради което ответникът би бил в невъзможност да представи същите, като ищецът следва също така да обоснове и какви обстоятелства ще установява с тях, след което съдът ще се произнесе по искането.

Искането по чл. 192 ГПК следва да бъде уважено, като на ищеца се укаже да представи нарочна молба.

Съдът намира, че следва да насрочи делото за разглеждане в открито съдебно

заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените по делото писмени доказателства.

УКАЗВА на ищеца в едноседмичен срок от съобщението да конкретизира доказателственото си искане по чл. 190 ГПК, като индивидуализира надлежно документите, които иска да бъдат представени от ответника и обоснове какви обстоятелства ще установява с тях.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 192 ГПК третото лице „Т. в едноседмичен срок от съобщението да представи посочените в Раздел док. искания, т. 2 документи в оригинал или заверен препис.

УКАВА на ищеца в едноседмичен срок от съобщението да представи препис от молбата по чл. 192, ал. 1 ГПК за връчване на третото лице, като при неизпълнение указанията в срок, съдът ще отмени определението си, с което е уважил доказателственото искане по реда на чл. 192 ГПК.

ПРЕПИС от молбата по чл. 192 ГПК да се връчи на третото лице „Т. след нейното представяне от ищеца.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на **06.04.2023 г. от 10:50 часа**, за когато да се призоват страните.

УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характер на ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД на делото по смисъла на чл. 140, ал. 3, изр. 2 ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото открито съдебно заседание може да бъде обявен за окончателен доклад на делото по реда на чл. 146 ГПК.

ПРИКАНВА страните към използване на способите на медиацията за решаване на спора чрез взаимни отстъпки, като им указва, че към СРС работи Център за спогодби и медиация (ЦМС). Съдът разяснява на страните и че съдебна спогодба може да се постигне във всяко положение на делото, като в този случай се събира държавна такса в по-нисък размер, съответно половината от внесената държавна такса се връща на ищеца на основание чл. 78, ал. 9 ГПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

ДА СЕ ВРЪЧИ препис от определението на страните и трето лице-помагач, като на ищеца „А.“ се връчи и препис от отговора на искова молба на „Г., с приложенията към него; на ищеца по обратния иск – „Г. се връчи и препис от отговора на искова молба на „Х..

Съдия при Софийски районен съд: _____